

उच्छि

+ अ + असन् ।) इन्द्रघोटकः । इत्यमरः ॥ स तु श्वेतवर्णः समुद्रमग्नोत्थितः । इति श्रीभागवतम् ॥
 (“उच्चैः श्वैः श्ववाक्तेन हयरात्महारी च” ॥
 इति कुमारः । २ । ४७ ॥)

उच्चैर्धुं, स्त्री, (उच्चैर्धुंयते स्म । धुष + क्त ।) घोषणा ।
 इत्यमरः ॥

उच्छ, इ श उच्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-
 इदिव-पर-सक्त-सेट् ।) ऋसादिः । इ उच्छति । श
 उच्छती उच्छन्ती । उच्छ उद्धृतशस्त्रस्य शेषाप-
 हरणम् । (यथा, हजामुधः ।

“सुलभं शस्त्रमुच्छन्ति यद्देशे प्रतिगो दिगाः” ।
 उच्छः स्फोटनमित्येके । इति दुर्गादासः ॥

उच्छ, ई श उच्छे । समापने अतिक्रमे । वर्जने । इति
 कविकल्पद्रुमः । (तुदा-पर-सक्त-सेट् ।) ई उच्छः ।
 श उच्छती उच्छन्ती । चत्वारोऽर्थाः । समापने ।
 (अक०) उच्छति रात्रिः । “भरण्यां व्युत्थायमुचति
 जनयासास तनयम्” । व्युत्थायां समाप्तायामित्यर्थः ।
 इति दुर्गादासः ॥

उच्छन्नं, चि, (उत् + क् + क्त ।) गच्छम् । इति
 श्रीभगवद्गीता ।

उच्छादनं, स्त्री, (उत् + क् + शिच् + क्युट् ।) उत्-
 सादनम् । उद्घर्शनम् । गन्धद्रव्यद्वारा शरीरनिर्मे-
 लोकरणम् । इत्यमरटीका ।

(“यथाशक्तिप्रदानेन स्थापनोच्छादनेन च” ।
 इति रामायणे । २ । १११ । १० ॥)

उच्छिनीन्, स्त्री, (उत्थितं शिलीन्म् ।) कृत्रिका ।
 इति श्रीभागवतम् । कोङ्क कृता इति भाषा ।
 (“उद्धृतशिलीन्मे, चि, “कर्तुं यच्च प्रभवति
 महीमुच्छिनीन्ग्रामवन्ध्याम्” ॥ इति मेघदूते ।
 पूर्वमेघे । १८ ॥)

उच्छिद्यं, चि, (उत् शिथ्यते यत् । उत् + शिथ् + क्त ॥)
 भुक्तावशिष्टम् । इति पुराणम् । शंटो इति
 भाषा । तद्भोजनप्रायश्चित्तं यथा (प्रायश्चित्तत्वे

चाण्डालाद्यन्नमन्तप्रायश्चित्तप्रकरणे ।) विष्णुः ।
 “आमन्नाडाशने त्रिरात्र पयसा वर्त्तेत ब्राह्मणः
 शूद्रोच्छिद्यशने च वसनं कृत्वा सप्तरात्रमुपवसेत्”

इति । एवं उच्छिद्ये यः पराक उक्तोऽङ्गिरसा
 सोऽपि प्रागुक्तसहस्रपदादिविषये बोध्यः । विष्णु
 नापि अनुच्छिद्ये पराकोक्तेः । तथाचाङ्गिरसः ।

“चाण्डालपतितादीनामुच्छिद्यान्नस्य भक्षणे ।
 दिजः सुध्येत् पराकेण शूद्रः कृच्छ्रेण सुध्यति” ॥
 यत्तु मिताक्षरायामापस्तम्बः ।

“अन्यानां भुक्तशेषान् भक्षयित्वा दिजातयः ।
 चान्नं कृच्छं तदङ्गन्तु ब्रह्मक्षत्रविशां विधिः” ॥
 चान्नं चान्द्रायणम् । कृच्छं तप्तकृच्छम् । एतच्च

ब्राह्मणस्य सहस्रपदानविषयं बलात्कारानुसारे-
 ऽप्यनेतरताम्बूलाद्युत्पद्यपरश्च । तत्राज्ञाने आप-
 क्षमेन उच्छिद्ये चान्द्रायणविधानात् । अङ्गिरसा

अन्यावासयिनामित्यादि प्रागुक्तवचने सामान्यत-
 त्तमकृच्छविधानात् अनुच्छिद्येऽपि तथात्वादेव
 सर्वत्रानुच्छिद्योच्छिद्ये द्वैगुण्यं बोध्यम् । प्राय-
 श्चित्तविवेके संसर्गप्रकरणेऽप्येवम् । क्षत्रियवि-

उच्छृ

श्रीस्वापदि ज्ञेयम्” ॥*। “सर्वत्रोच्छिद्ये तु व्रत-
 द्वैगुण्यं आपदेशानमुक्तोत्तारिते मासथावकव्रतं
 तदशक्तौ धेनुद्वयं बटकार्वापया वा देयाः । तत्रो-
 च्छिद्यन्ने पराक इति । अभ्यासभेदे स्वास्तित-
 रूहणीया” । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥*। अथो-
 च्छिद्यस्य चाण्डालादिस्य प्रायश्चित्तम् । (तत्रैव
 उच्छिद्यस्य चाण्डालादिस्य प्रायश्चित्तप्रकरणे
 द्रष्टव्यम्) आपस्तम्बः ।

“भुक्तोच्छिद्यस्नानाचान्नचाण्डालैः श्वपचेन वा ।
 प्रमादात् स्पर्शं गच्छेत् तत्र कुर्याद्विशोधनम् ॥
 गायत्र्यसहस्रान्त्रुपदां वा व्रतं जपेत् ।
 त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा पञ्चगव्येण सुध्यति ॥
 भुक्तोच्छिद्योऽन्यजैः स्पृष्टः प्राजापत्यं समाचरेत् ।
 अर्द्धोच्छिद्ये स्मृतः पादः पादः चामाशने तथा” ॥
 प्राजापत्यं चान्ने अर्द्धोच्छिद्ये येनाद्ययास आस्ये
 निक्षिप्तः न तु निगीर्णः । दक्षः ।

“पाने मैथुनसंसर्गे तथा भूजपूरीषयोः ।
 संस्पर्शं यदि गच्छेत् श्रवोदकान्यजैः सह ॥
 दिनमेकं चरेन्मूत्रे पुरीषे तु दिनद्वयम्” ॥
 दिनत्रयं मैथुने स्यात् पाने स्याच्चतुष्टयम् ॥
 काश्यपः ।

अशुकरान्यचाण्डालान्यभायहरणस्नानाः ।
 यच्छिद्यः स्पृष्टेत्तत्र कृच्छं सान्नापनं चरेत् ॥
 एतद्विज्ञानाभ्यासे सान्नापने धेनुद्वयं । ब्रह्मपुराणे ।

“उच्छिद्येन तु शूद्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः ।
 उपवासेन युद्धिः स्यात् शुना संस्पृष्ट एव वा ॥
 उच्छिद्येन तु विप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः ।
 उभौ ज्ञानं प्रकुर्यात् सद्य एव समाहितौ” ॥

अनुच्छिद्यशूद्रस्पर्शे उच्छिद्यब्राह्मणस्य नक्तमिति
 प्रायश्चित्तविवेकः ॥ तत्तत् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
 शतपथब्राह्मणे २।३।१११ । “ऊतोच्छिद्यमिदम्” ।
 इति । अनाचान्तो भक्षकः । यथा मनुः २ । ५६ ।
 “नचैवात्यशनं कुर्यात् न चोच्छिद्यः क्षिप्तं प्रजेत्” ।
 उच्छिद्यभोजनः, पुं, (उच्छिद्यं देवगैवेद्यावशिष्टं भो-
 जनं यस्य ।) देवगैवेद्यावशिष्टभोजनकर्ता । इति
 हेमचन्द्रः ॥

उच्छिद्यमोदनं, स्त्री, सिक्कम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 मोम इति भाषा ॥

उच्छीर्षकं, स्त्री, (उत् ऊर्ध्वस्थापितं शीर्षं मत्तकं
 येन । नञ्नीलार्थे कर्त् ।) उपधानम् । इति
 हजामुधः । वालिश इति भाषा ॥

उच्छूर्णं, चि, (उत् + श्रि + क्त ।) श्वेदितश्चेति तस्य नः ।
 यथादित्वात् सम्प्रसारणे पूर्वार्थे च हल इति
 दीर्घः । स्फोटितम् । उन्नतम् । वर्द्धितम् । तथा च
 प्राचीनाः ।

“कामिन्याः कियदुच्छूर्णसुरः प्रेयां समोत्तरे ।
 नयं शालिमिवोत्पन्नमतिदीनः कृषोबलः” ॥
 (स्वर्गग्रामटिकाविलुप्यनृद्योच्छूर्णैः किमेभिर्भुजैः ।
 इति साहित्यदर्पणे । १ परिच्छेदे ॥)

उच्छूर्णं, चि, (उच्छूर्णं शृङ्खलं निगडं यस्य ।) शृङ्ख-
 लारहितं । तत्पर्यायः । अवाधं २ उदामं ३ अवि-
 यन्तं ४ अगर्गं ५ निरङ्गुशं ६ । इति हेम-

उच्च

चन्द्रः ॥ (यथा, हितोपदेशः ३ । ६७ ।
 (“अन्यदुच्छूर्णं सत्त्वमन्यत् शास्त्रनियन्तम्” ॥
 “सम्पूर्णादुच्छूर्णप्रशुनितम्” ॥
 इति भाषाः । १२ । १६ ॥)

उच्चयः, पुं, (उत् + श्रि + अच् ।) पर्वतवृक्षादेव-
 चता । तत्पर्यायः । उच्चयः २ उत्सेधः ३ । इत्य-
 मरः ॥ (“प्राप्ते यूपोच्चये तस्मिन् बद्धैव्याः
 खादिराश्च बन्ध” ॥ इति रामायणे ॥)

उच्चयः, पुं, (उत् + श्रि + चच् ।) उच्चयः । उचता ।
 इत्यमरः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये ।
 “ग्रहाधीना नरेन्द्राणामुच्चयाः पतनानि च” ॥
 “शृङ्गोच्चयैः कुमुदविश्रदैर्यो वितत्य स्थितः खं” ॥
 इति मेघदूते । ६० ॥)

उच्चितं, चि, (उत् + श्रि + क्त ।) संजार्तं । समुन्नतं ।
 उच्चं । प्रवृद्धं । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभा-
 रते १३ । दानधर्मप्रकरणे । २१ । २६ । “सर्व-
 मयैर्भान्ति शृङ्गैश्चरभिरुच्चितैः” ।) त्यक्तं । इति
 हेमचन्द्रः ॥

उच्चसितं, चि, (उत् + अच् + क्त ।) प्रफुल्लं । विक-
 सितं । इति हेमचन्द्रः ॥ (भावे + क्त ।) जीवितम् ।
 स्फुरितम् । प्राणयम् । यथा, मेघदूते । १०१ ।
 “त्वासुक्तगोचरसितहृदया वीक्ष्य सम्भास्य चैव” ॥
 “सा खलु भगवतः कथस्य कुलपतेरुच्चसितम्” ॥
 इति शाकुन्तले ३ अङ्के ॥)

उच्छासः, पुं, (उत् + अच् + चच् ।) अन्तर्मुखश्चासः ।
 (“प्रियामुखोच्छासविक्रम्यतं मधु” ॥ इति ऋतु-
 संहारे यौगवर्धनार्थां ३ ।) तत्पर्यायः । आह्वः २
 आनः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ आस्थायिकापरि-
 क्छेदः । आन्धासः । इति मेदिनी ॥ (यथा, काथा-
 दर्शे आस्थायिकालक्ष्यकथने,—
 “वक्त्रं चापरवक्त्रं च सोच्छासलक्षं भेदकम्” ॥)

उज्जयनी, स्त्री, विशालानगरी । इति त्रिकाश्वशेषः ॥
 उजैन इति पश्चिमदेशे ख्याता । वज्रदेशे तु
 उजनी । इयं माणवदेशस्य नगरी । मोक्षदत्त-
 पुर्यन्तर्गतपुरी । पुरा विक्रमादित्यराजधानी च
 अद्युना महाराष्ट्रशासिता । (यथा, मेघदूते
 पूर्वमेघे । २६ ॥
 “सौधोत्सृज्यप्रणयविमुखो मा च भूज्जयिन्वाः” ॥)

उज्जयन्तः, पुं, रैवतपर्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥
 उज्जयिनी, स्त्री, उज्जयिनीनगरी । तत्पर्यायः ।
 विशाला २ अचन्ती ३ पुष्कलारखिनी ४ । इति
 हेमचन्द्रः ॥

उज्जासनं, स्त्री, (उत्, जस् हिंसायाम् । शिच् भावे
 क्युट् ।) मारणम् । वधः । इत्यमरः ॥

उज्जृम्भं, चि, (उत् + जृम्भि + चच् ।) प्रफुल्लम् ।
 प्रस्फुटितम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 (“उज्जृम्भवदनाम्भोजा भिन्नवज्रानि साङ्गना” ॥
 इति साहित्यदर्पणे । ३ परिच्छेदे ॥)

उज्जृम्भितं, चि, (उत् + जृम्भि + क्त ।) प्रफुल्लम् ।
 चैद्यादां, स्त्री, इति मेदिनी ॥

उज्ज्वलं, चि, (उच्चैर्वर्जति प्रकाशते इति । उत् +
 ज्वल् + अच् ।) दीप्तम् । विशदम् । विकीर्णितम् ।